

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

1

לפני כבוד השופטת אפרת פינק

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עירית גלר

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד יאיר רגב

הכרעת דין

פתח דבר

1. אומר כבר בראשית הדברים, כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק, מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

2. יודגש, כי אין בזיכוי זה משום הכרעה כי מצאתי שגרסת המתלוננת שלפיה הנאשם תקף אותה אינה מהימנה וייתכן כי גרסתה בהקשר זה משקפת את המציאות העובדתית. אולם, בהנחה זו אין די כדי להרשיע נאשם במשפט פלילי ולאור סתירות ופרכות בגרסת המתלוננת, לא השתכנעתי מעבר לספק סביר, ובמידה מספקת למשפט הפלילי, כי ניתן להרשיע את הנאשם במעשים שיוחסו לו בכתב האישום.

מבוא

3. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

4. לפי המיוחס לנאשם בכתב האישום, ביום 27.3.13, בשעה 13:30 לערך, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת על מנת להחזיר את ילדיהם המשותפים. הנאשם הודיע למתלוננת כי הילדים נמצאים עם אביו בגן השעשועים. בנסיבות אלו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחפה אל חצר ביתה, אחז בה בחוזקה ואמר לה שתיפרד מהחבר שלה.
5. הנאשם הודה כי היה במקום בזמן הנטען, אולם כפר בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

6
7

התשתית העובדתית

6. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג גרושים בעת הרלוונטית לכתב האישום, ולהם שלושה ילדים קטינים.
7. הנאשם התגורר באותה העת בבית הוריו ברחוב...ביבנה, ואילו המתלוננת התגוררה עם ילדיהם בבית סמוך ברחוב...ביבנה.
8. ביום 27.3.13 היה על הנאשם להחזיר את הילדים בהתאם להסדרי הראייה שבינו ובין המתלוננת. הנאשם הגיע לביתה של המתלוננת עם תיקיהם של הילדים, כאשר היה על אביו להביא את הילדים זמן מה לאחר מכן. באשר למה שאירע בעת הנאשם הגיע לביתה של המתלוננת חלוקים הצדדים.
9. לאירוע המיוחס לנאשם בכתב האישום לא היו עדי ראייה, אולם היו מספר עדים למה שאירע קודם לאירוע המיוחס ואחריו, ובכלל זה השכנה, ר.ד., אדם נוסף שזהותו אינה ידועה ושכנים. גם הוריו של הנאשם היו בסמוך לביתה של המתלוננת לפני האירוע המיוחס ואחריו.

19
20

גדר המחלוקת

10. המחלוקת העיקרית בין הצדדים בתיק היא מחלוקת עובדתית צרה - האם הנאשם תקף את המתלוננת ביום 27.3.13?
11. למרות המחלוקת העובדתית הצרה, באי כוח הצדדים, ובפרט בא כוח הנאשם פרס יריעה רחבה ביותר, בדבר היחסים בין הצדדים, תלונות שהוגשו על ידי המתלוננת וזהות המתקשר למוקד 100. לפי גרסת התביעה, מדובר בשכן אלמוני ואין לכך כל משקל. לפי גרסת ההגנה, המדובר בבן זוגה של המתלוננת, ד.ר., ויש בהכחשתה ובהכחשתו שלו את קיומה של השיחה כדי לפגוע באופן משמעותי במהימנותה.

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

12. באת כוח התביעה טענה, כי גרסתה של המתלוננת היא מהימנה וניכר כי גם בחלוף שנתיים מהאירוע, היא עודנה נסערת ונרגשת. המתלוננת לא העצימה את האירוע, מסרה כי היא סולחת לנאשם ואין לה כל כוונה להרע לו, ויש בכך כדי ללמד כי אין מדובר בעלילת שווא. גם אם נמצאו אי דיוקים קלים ובלתי מהותיים בדבר תיאור התקיפה, אין בהם כדי לפגוע במהימנותה של המתלוננת, כאשר המתלוננת מסרה את גרסתה הראשונית למשטרה בסערת רגשות ומדובר באירוע קצר בלבד. לגרסתה של המתלוננת נמצא תימוכין בגרסתה של שכנתה, ר. שאין כל מקום לפקפק במהימנותה. ר. העידה כי המתלוננת סיפרה לה על אודות אירוע התקיפה מיד אחריו. ר. גם תיארה את מצבה הנסער של המתלוננת לאחר האירוע. גם שיחתה של המתלוננת למוקד 100 מחזקת את גרסתה.
13. עוד טענה באת כוח התביעה, כי אין ליתן אמון בגרסתו של הנאשם, ונמצאו סתירות בין התיאור שמסר הנאשם לתיאור שמסרה אמו שהעידה מטעמו. באשר לטענת הנאשם, כי ד. הוא שערך את השיחה למוקד 100 טענה באת כוח התביעה, כי טענה זו לא הוכחה ורק נטענה בעלמא. המתלוננת וד. הכחישו כי הוא הדובר, ולא עלה בידי הנאשם להוכיח את זהותו של הדובר, כאשר אין ליתן משקל לזיהויו של ד. על ידי אמו של הנאשם ואביו. לנאשם נתנה הזדמנות להשוות בין הקולות, אולם הוא לא עשה כן. גם נערכו בדיקות ביחס למספר הטלפון שממנו נערכה השיחה למוקד 100 ולא התקבל מידע כלשהו הקושר את המספר לד..
14. בא כוח הנאשם טען כי על בית המשפט להזהיר עצמו מפני הרשעה על בסיס עדות יחידה של המתלוננת.
15. עוד טען כי אין ליתן כל אמון בגרסתה של המתלוננת, אשר תכננה להעליל על הנאשם על מנת להוציאו מביתו ולהתגורר שם יחד עם בן זוגה. המתלוננת מסרה לראשונה בעדותה, כי הנאשם סובב ועיקם לה את היד. המדובר בגרסה חדשה ומתפתחת לאירוע קצר ומכאן שאין ליחס לה כל אמון. סתירות נוספות שנמצאו לטענתו בגרסת המתלוננת, עניינן ביחס לשער. בעוד שהמתלוננת טוענת שהשער היה פתוח, ר. מסרה כי השער היה סגור. לטענת בא כוח הנאשם, הקלטת השיחה למוקד 100 היא ראיה אובייקטיבית וחד משמעית וממנה ניתן ללמוד כי המתלוננת אינה דוברת אמת. ההקלטה מלמדת, כי מי שדיבר עם המשטרה נכנס לבית, וגם שומעים את כניסתם של הילדים לבית. פרטים אלו הוכחו על ידי המתלוננת. ההקלטה גם מלמדת לטענתו, כי ר. הציעה שלא להזמין משטרה, ככל הנראה משום שידעה שמסתירים את זהותו של ד.. יתר על כן, למתלוננת היה אינטרס להכחיש כי ד. הוא שערך את השיחה, משום שהיה אמור באותה העת להיות במעצר בית בבית אמו. לטענתו, גם גרסתה של המתלוננת אינה הגיונית, משום שלטענתה, לאחר אירוע התקיפה, הנאשם חזר למקום וקרא לה לפתוח את

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

- 1 השער. המתלוננת הכחישה במשטרה כי ישנם עדים לאירוע, אולם בדיעבד התברר כי היה
2 במקום עד חיוני, שהוא עורך השיחה למשטרה.
- 3 16. בא כוח הנאשם הוסיף וטען, כי יש ליתן אמון בגרסתו של הנאשם, משום שמסר גרסה עקבית
4 לאורך כל הדרך ולא נמצאו בה סתירות של ממש. המדובר, לטענתו, בגרסה סבירה והגיונית,
5 המתיישבת עם ההקלטה למוקד 100 וכן עם גרסתה של ר. לפי גרסתו של הנאשם, הגיע לביתה
6 של המתלוננת על מנת להחזיר את הילדים, לא נכנס פנימה, והיא העלילה עליו משום רצונה
7 להשתלט על ביתו. ד. גם התקשר לנאשם לאחר האירוע ואיים עליו. גרסת אמו של הנאשם
8 מחזקת את גרסתו שלו, משום שהיא ראתה את הנאשם עומד בפני שער סגור כפי שטען.
- 9 17. לטענת בא כוח הנאשם, בתיק נפלו מחדלי חקירה של ממש, ולא נבדקו כיווני חקירה כדבעי.
10 המשטרה לא ערכה בירור מספק בדבר זהות המתקשר למוקד 100. ד. לא נחקר משום שסברו
11 בשגגה כי בן זוגה של המתלוננת שמו שרון. גם ר. זומנה לחקירה רק לאחר זמן רב ומטבע
12 הדברים כבר לא זכרה היטב את האירוע. לטענתו, על מחדלי החקירה להיזקף לחובתה של
13 התביעה.
- 14
- 15 **דיון והכרעה**
- 16 **האם הנאשם הכה את המתלוננת ביום 27.3.13?**
- 17 18. ההכרעה העובדתית בתיק שלפניי מבוססת רובה ככולה על הערכת מהימנותם של הנאשם ושל
18 המתלוננת, אשר העידו בבית המשפט. לאירוע שאירע בין המתלוננת והנאשם ביום 27.3.13 לא
19 היו עדי ראיייה ישירים נוספים. בית המשפט מצווה לנקוט במשנה זהירות כאשר כל שיש בתיק
20 הוא עדות אחת הסותרת את כפירתו של הנאשם. עם זאת, העידו בתיק עדים נוספים שהיו
21 עדים לאירועים שנסבו את האירוע מושא כתב האישום.
- 22 19. כידוע "ערכה של עדות שבעל-פה ומהימנותם של עדים הם ענין של בית המשפט להחליט בו על
23 פי התנהגותם של העדים, נסיבות הענין ואותות האמת המתגלים במהלך המשפט" (סעיף 53
24 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א – 1971).
- 25 20. אפתח בגרסתה של המתלוננת לאירוע.
- 26 21. המתלוננת מסרה בעדותה, כי ביום 27.3.13 הנאשם הגיע לביתה על מנת להחזיר את הילדים,
27 אולם הילדים לא היו עמו. היא יצאה מהבית לחצר והנאשם מסר, כי הילדים עם אביו בגן
28 השעשועים. המתלוננת הכחישה תחילה כי שיחה זו התנהלה כאשר טיילה עם הכלב של ד.,

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

1 אולם לאחר מכן מסרה, כי איננה זוכרת אם היתה עם הכלב של ד., וכי השיחה ביניהם התנהלה
2 לאחר שהנאשם נכנס לחצר דרך השער שהיה תמיד פתוח. לדבריה, התפתח ביניהם ויכוח בחצר.
3 תחילה לא זכרה המתלוננת את נושא הוויכוח, אולם לאחר שרוענן זכרונה מסרה, כי הוויכוח
4 היה על הזוגיות החדשה שלה. בעדותה מסרה מספר פעמים, כי במהלך הוויכוח הנאשם
5 התעצבן, תפס את ידה וסובב אותה. בעקבות זאת, דחפה את הנאשם החוצה. תחילה אמרה
6 שנעלה את השער, אולם לאחר מכן חזרה בה ואמרה שהשער לא היה נעול, והראיה שהילדים
7 נכנסו. לדבריה, היתה בסערת רגשות, בכתה והשכנים יצאו החוצה, לרבות ר., גלית, מאיר
8 ותקווה. המתלוננת הכחישה שיצאה לאחר מכן מהבית וראתה שם את ר. עם הנאשם
9 (פרוטוקול הדיון, בעמ' 5 – 20).

10 עוד הוסיפה המתלוננת בעדותה, כי איננה יודעת את זהותו של מי שהתקשר למשטרה או מאיזה
11 טלפון התקשר, אולם לא היה בשלב זה גבר בבית, וייתכן כי ר. היא שהתקשרה. כאשר נשאלה
12 אם היא מזהה את מי ששוחח בטלפון אמרה: "אני לא מזהה. הנאשם הפעיל עלי אלימות, סובב
13 לי את היד, תפס אותי בכוח, מה הוא מנסה להוציא אותי הלא בסדר..." (פרוטוקול הדיון, בעמ'
14 9). המתלוננת אמנם הודתה, כי במשטרה אמרה שהשיחה למוקד 100 בוצעה מהטלפון שלה
15 וכי ר. היא זו שהתקשרה (נ/3; נ/4). אולם, בעדותה אמרה, כי אינה זוכרת מי התקשר, משום
16 שהיתה בסערת רגשות לאחר שהנאשם תפס אותה חזק, הפעיל אלימות וסובב לה את היד.
17 המתלוננת גם לא ידעה למסור פרטים בדבר השכן, שלכאורה ביצע את השיחה. המתלוננת גם
18 מסרה שאיננה זוכרת כי ילדים נכנסו לבית, וזאת למרות שבהקלטה נשמעים במפורש ילדים
19 נכנסים (נ/5; פרוטוקול הדיון, בעמ' 14 - 19). המתלוננת הכחישה מכל וכל כי ד. הוא זה
20 שהתקשר וטענה כי כלל לא היה בביתה באותו זמן. פעמים רבות שנשאלה המתלוננת על זהות
21 הדובר בשיחה למוקד 100 ובאשר למה שאירע במהלך השיחה, חזרה וציינה כי הנאשם תקף
22 אותה ואינה מבינה מדוע היא נשאלת שאלות בהקשר זה (שם, בעמ' 21 – 22, 27).

23 22. אתאר את השיחה שנערכה למוקד 100 של המשטרה (ת/1; ת/2). בשיחה זו יש כדי לשפוך אור
24 על האירועים.

25 בשיחה למוקד 100 נשמע גבר מתקשר המוסר למוקדנית שהוא שכן של כ. ר. – המתלוננת -
26 ברחוב הגפן 31 ביבנה. לדבריו "עכשיו הגרוש שלה תקף אותה, החזיק אותה וניסה לחטוף לה
27 את הנייד". עוד מסר, כי הגרוש נמצא ליד הדירה. כן ציין, כי היא הצליחה להדוף אותו ונכנסה
28 הביתה "אני ראיתי", והגרוש ככל הנראה נמצא אצל הוריו בהמשך רחוב הגפן. במהלך השיחה
29 אמר הדובר "אני שנייה יוצא החוצה, הנה היא קחי אותה..." בשלב זה, המתלוננת נוטלת את
30 הטלפון. כאשר היא נשאלת מה קרה, היא אומרת "אני לא יודעת, אני גרושה ממנו, אני לא
31 יודעת מה הוא רוצה ממני..." לאחר מכן הוסיפה, "יש לו שנה על תנאי בשל אלימות שלו"

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

- 1 ומסרה כי הוא ברת. המתלוננת גם ציינה שאינה צריכה טיפול רפואי. כאשר היא נשאלה אם
2 נפגעה אמרה "הוא לא הצליח לפגוע בי, דחפתי אותו בכוח מהשער". בשלב זה של השיחה
3 נשמעים ילדים ברקע, והמתלוננת משוחחת עמם. לאחר מכן מוסרת המתלוננת, כי תמסור את
4 מספר הטלפון הנייד של השכנה, משום שהטלפון שלה לא עובד. לאחר מכן, שומעים דוברת
5 נוספת בשיחה – היא ר. – שמבקשת מהמשטרה שלא לשלוח ניידת אלא אך לבקש מהנאשם
6 שלא יטריד אותה, משום שהילדים בבית.
- 7
23. עתה לגרסתה של השכנה, ר..
- 8 ר. מסרה בעדותה, כי באותו יום ראתה תחילה את הנאשם מגיע לביתה של המתלוננת עם
9 תיקים וחפצים. לאחר שהסתובבה עם הכלבים ראתה אותו עומד בשער וקורא למתלוננת. ר.
10 אישרה כי דרשה בשלומו ושמחה לראותו. המתלוננת לא הסכימה לפתוח את השער והנאשם
11 זרק את החפצים מעליו. לאחר מכן, המתלוננת פתחה את השער, היתה מאוד נסערת ואמרה
12 "הוא הרביץ לי הוא הרביץ לי טוב לי את היד" (פרוטוקול הדין, בעמ' 28 – 29, 34). לדבריה,
13 לא נכנסה לביתה של המתלוננת, ורק לאחר מספר דקות המתלוננת קראה לה וביקשה ממנה
14 את הטלפון. עוד ציינה, כי מישהו שם לה את הטלפון ביד, היא הבינה שמדובר במשטרה, אולם
15 אמרה להם שהיא לא ראתה את האירוע. במקום היו אנשים נוספים, אולם היא איננה זוכרת
16 מי היה שם. ר. לא זיהתה את הדובר בשיחה למוקד 100 ואמרה שאפילו את קולה שלה אינה
17 מזהה. ר. לא ידעה להסביר מדוע המתלוננת ביקשה ממנה את הטלפון, כאשר בסופו של דבר
18 השיחה בוצעה ממספר אחר. עוד הוסיפה, כי לא זכור לה שראתה את אמו של הנאשם בקרבת
19 מקום (שם, בעמ' 30 – 31, 34).
- 20 הנאשם מסר את גרסתו במשטרה ובבית המשפט.
- 21 בחקירתו של הנאשם במשטרה ובעדותו מסר, כי ביום 27.3.13 קיבל הודעה מהמתלוננת
22 שיחזיר את הילדים. הנאשם ביקש מאמו ללוות אותו למתלוננת, משום שהמתלוננת העלילה
23 עליו פעמים רבות. כאשר יצא החוצה ראה את המתלוננת עם כלבו של ד. ואמר לה כי אביו
24 יחזור עוד מעט עם הילדים. לאחר מכן החל ללכת לכיוון הרכב על מנת לקחת ממנו את
25 הצעצועים, וכאשר הגיע לבית, השער היה סגור, והוא ור. עמדו בכניסה. המתלוננת יצאה
26 בוכייה ונסערת מהבית, פתחה את השער, והוא ור. שאלו אותה מה קרה. לדבריו, המתלוננת
27 לא ענתה לו והוא חזר לבית הוריו. כאשר חזר הביתה, התקשר אליו ד. ואמר: "מה עשית לה,
28 הרבצת לה ... אתה לא בסדר, תקפת אותה", והוא ענה לד. שלא עשה דבר. עוד הוסיף, כי אמו
29 ראתה את כל המקרה, משום שעמדה מול הבית, והוא מסר למשטרה כי שתי עדות לאירוע,
30 אמו ור. (ת/8; פרוטוקול הדין, בעמ' 66 – 68). לדבריו של הנאשם, הדובר בקלטת הוא ד., והוא

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

- 1 מכיר אותו משיחות רבות שערכו, אלא שלמתלוננת ולד. היה אינטרס להסתיר שהוא מתגורר
2 בבית (שם, בעמ' 68).
- 3 אביו ואמו של הנאשם העידו גם הם מטעם ההגנה. אביו של הנאשם מסר בעדותו, שכאשר
4 החזיר את הילדים לבית של המתלוננת, ראה את המתלוננת עומדת בחוץ עם הנאשם ועם ר..
5 לאחר מכן חזר לבית, והנאשם קיבל שיחה מד. שאיים עליו. במהלך השיחה, אמו של הנאשם
6 לקחה את הטלפון וצעקה על ד.. עוד הוסיף, כי שמע את קלטת השיחה למוקד 100 ויש בידו
7 לזהות כי מדובר בד. (שם, בעמ' 73 – 75). אמו של הנאשם מסרה בעדותה, כי היא יצאה עם
8 הנאשם על מנת להחזיר ציוד של הילדים. השער היה סגור והוא קרא למתלוננת לפתוח, אולם
9 היא לא רצתה לפתוח ולפיכך השאיר את הדברים בכניסה. באותו זמן, עמדה מול הבית בזווית.
10 לדבריה, לא ראתה כשהמתלוננת יצאה בוכייה מהבית, כפי שתיאר הנאשם, ולטענתה לא היתה
11 כל שיחה ביניהם. בינתיים הגיעה ר. והנאשם חזר עמה לביתה. באותו זמן חזרו הילדים הביתה.
12 כאשר נכנסו לבית, התקשר ד., והנאשם שם את השיחה על הרמקול, ובשל הדברים החמורים
13 שאמר, לקחה את הטלפון וצעקה עליו. לדבריה, לא ציינה זאת במשטרה משום שלא סברה
14 שזה חשוב (שם, בעמ' 77 – 89).
- 15 ד. ר. הובא כעד מטעם בית המשפט. בעדותו מסר כי שהה ביום 27.3.13 במעצר בית בבית הוריו.
16 ד. הכחיש מכל וכל כי היה בביתה של המתלוננת וגם הכחיש כי הוא הדובר בשיחה למוקד 100.
17 ד. גם הכחיש כי התקשר לנאשם לאחר האירוע והכחיש כל תקשורת עם הוריו של הנאשם (שם,
18 בעמ' 90 – 98).
- 19 ההכרעה בדבר מהימנותם של הנאשם ושל המתלוננת אינה פשוטה.
20 מחד גיסא, בעדותה של המתלוננת באשר למה שאירע ביום 27.3.13 מצאתי מספר אותות אמת,
21 הן בהתנהגותה במהלך העדות והן בפרטי רקע שמסרה. המתלוננת היתה נסערת מאוד במהלך
22 עדותה, פרצה בבכי ובזעקות שבר מספר רב של פעמים, ולא התרשמתי כי מדובר ב"הצגה", כפי
23 שטען בא כוח הנאשם. המתלוננת חזרה ומסרה מספר רב של פעמים כי התקיפה כללה אחיזה
24 וסיבוב של היד. המתלוננת לא הבינה מדוע היא נשאלת על הפער בין הגרסאות מספר רב של
25 פעמים, כאשר לטענתה היא מתארת דברים שקרו כהווייתם. עוד הוסיפה המתלוננת, כי אין
26 מדובר בפעם הראשונה שבה הנאשם תקף אותה. לדבריה, כואב לה שמדובר באב של ילדיה
27 שלא ביקש ממנה סליחה וניסה להכניס אותה לבית הסוהר ואומר לילדיה שאמם "זונה" וגם
28 הוריו קוראים לה "שרמוטה זונה". אמו של הנאשם נהגה לומר לה שהיא מדמיינת כאשר
29 בקשה לקחת את הנאשם לטיפול (שם, בעמ' 5 – 19).

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

1 מאידך גיסא, בבחינת גרסתה של המתלוננת באשר לאירוע מושא כתב האישום, נמצאו מספר
2 פערים בתיאור האירוע. בשיחה למוקד 100 המתלוננת כלל לא מתארת אירוע שבו הנאשם תקף
3 אותה ולדבריה הנאשם לא הצליח לפגוע בה, והיא הצליחה להדוף אותו (ת/1; ת/2). לפי הדו"ח
4 של השוטר אלי פרג' המתלוננת מסרה כי הנאשם דחף אותה (ת/4). לעומת זאת, בהודעתה
5 במשטרה מסרה המתלוננת, כי הנאשם אחז בידה. בבית המשפט חזרה המתלוננת מספר רב של
6 פעמים על כך שהנאשם תפס את ידה, והוסיפה, כי סובב ועיקם לה את היד. מכאן, כי גרסתה
7 של המתלוננת מתפתחת ומתעצמת עם הזמן. נכון אמנם, כי ניתן להסביר את הפערים בגרסתה
8 של המתלוננת בסערת הרגשות שבה היתה. עם זאת, המדובר באירוע קצר ביותר, וניתן היה
9 לצפות כי לא יהיו פערים של ממש בתיאור האירוע. יתר על כן, כתב האישום מייחס לנאשם,
10 כי דחף את המתלוננת, כאשר המתלוננת לא חזרה על תיאור זה בעדותה.

11 גם לא מצאתי כי גרסתה של ר. יכולה להוות חיזוק ממשי לגרסת המתלוננת. למרות שלא
12 מצאתי מקום לפקפק במהימנותה של ר., שאף לדברי הנאשם נמצאת עמו ביחסי שכנות טובים,
13 ושימשה כמתווכת בינו ובין המתלוננת, גם בגרסתה נמצאו מספר פערים בין התיאורים שמסרה
14 לתיאוריה של המתלוננת. במזכר השוטר ובהודעה שנגבתה ממנה לא נרשם כי המתלוננת אמרה
15 לה שהנאשם סובב את ידה (נ/6; נ/7). עם זאת, בעדותה הדגישה כי אלו הדברים שמסרה לה
16 המתלוננת (פרוטוקול הדיון, בעמ' 32). אין זה סביר בעיניי, כי ר. תזכור לאחר חלוף כשנתיים
17 מהאירוע דברים נוספים שלא מסרה במשטרה. יתר על כן, בעוד שהמתלוננת עמדה על כך
18 שהשער של הבית היה פתוח כאשר ר. הגיעה, ר. ציינה כי השער היה סגור והיא נאלצה לחזור
19 לביתה. גם לא נמצא כל הסבר בעדויות לכך שלאחר שהמתלוננת חזרה לביתה, היא יצאה שוב
20 לקרוא לר. על מנת שתשוחח עם המשטרה. לענין זה יש להדגיש, כי בסופו של דבר, השיחה עם
21 מוקד 100 לא בוצעה מהטלפון של ר., אלא מטלפון של אחר, ולא ניתן כל הסבר לאירועים
22 בהקשר זה. סופו של דבר, אם עדותה של המתלוננת אינה מהימנה דיה, גם לא ניתן למצוא
23 בעדותה של ר. משום חיזוק, משום שכל כולה מתבססת על גרסת המתלוננת. לכך יש להוסיף,
24 את הקשיים שפירטתי ביחס לגרסתה של ר..

25 יתר על כן, נמצא כי המתלוננת לא מסרה אמת ביחס לתיאור השיחה למוקד 100. תחילה מסרה
26 למשטרה, כי ר. היא שהתקשרה למשטרה, ורק לאחר שר. עמדה על כך שהיא לא התקשרה,
27 תיקנה ואמרה שר. התקשרה מהמספר שלה (נ/3; נ/4 ו-נ/7). אולם, הלכה למעשה, השיחה לא
28 התבצעה מהטלפון של ר., ור. אינה זו שהתקשרה למשטרה, אלא אדם אחר שזהותו אינה
29 ידועה. המתלוננת היא שניגשה לר. על מנת לבקש ממנה את מספר הטלפון שלה, וזאת במהלך
30 השיחה עם המשטרה. בעדותה של המתלוננת בבית המשפט כבר מסרה גרסה נוספת, ולפיה

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

- 1 היא איננה יודעת מי התקשר. המתלוננת גם הכחישה כי הילדים הגיעו הביתה במהלך השיחה,
2 בעוד שניתן לשמוע במפורש במהלך השיחה עם מוקד 100 כי הילדים משוחחים עם המתלוננת.
- 3 במהלך שמיעת עדותו של ד. הושמעה הקלטת השיחה למוקד 100, ואכן התעורר ספק בליבי .31
4 שמא אכן מדובר בד.. בהקשר זה, אין כל מניעה ששופט יתרשם ויקבע זהותו של קול על ידי
5 האזנה ישירה להקלטה (ראו לעניין זה: בש"פ 8800/10 אלטלאקה נ' מדינת ישראל (14.12.10);
6 ע"פ 2135/94 אלפי נ' מדינת ישראל (5.9.95); ע"פ 440/87 חדד נ' מדינת ישראל (20.3.89)).
7 אולם, במקרה הנדון, אין צורך בקביעה פוזיטיבית כי ד. הוא הדובר, ודי שהתעורר ספק בליבי
8 שמא הוא אכן הדובר. התרשמתי, כי קיים דמיון רב בין קולו של ד. ובין הקול שנשמע בקלטת,
9 וזאת גם אם לא ניתן לומר זאת בוודאות משום שלא הוגשה חוות דעת לענין זיהוי קולות,
10 ועדותם של הנאשם ושל הוריו, כי מדובר בד., היא בגדר הערכה בלבד. יתר על כן, הגרסה כי
11 המשוחח בשיחה עם מוקד 100 הוא שכן עלום אינה סבירה כלל ועיקר. ניכר מהשיחה, כי הדובר
12 מכיר היטב את המתלוננת ואת הנאשם, והוא מוסר פרטים מדויקים הן באשר למקום מגוריה
13 של המתלוננת והן באשר למגוריו של הנאשם אצל הוריו בסמוך. יתר על כן, הדובר גם מוסר
14 תיאור של אלימות מצדו של הנאשם כלפי המתלוננת שלכאורה הוא ראה בעיניו, והרי
15 המתלוננת לא מסרה כי שכן היה עד לאירועים. גם לא סביר כי השכן היה בביתו ויצא לביתה
16 של המתלוננת על מנת לאפשר לה לשוחח עם המשטרה. סביר יותר להניח, כי הדובר היה בביתה
17 של המתלוננת ואז מסר לה את הטלפון על מנת שתשוחח עם המשטרה. לכך יש להוסיף, כי
18 טענתה של המתלוננת שאינה יודעת באיזה שכן מדובר, גם היא לא סבירה. אם אכן היה מדובר
19 בשכן, שמכיר היטב את המתלוננת ואת הנאשם, סביר היה להניח, כי גם המתלוננת תדע בדיוק
20 במי מדובר.
- 21 השאלה היא אם יש בגרסאות הצדדים באשר לשיחת הטלפון למוקד 100 שנערכה ביום .32
22 27.3.13, כדי לפגוע במהימנותה של המתלוננת ולעורר ספק סביר. השתכנעתי, כי המתלוננת לא
23 תיארה את השיחה למוקד 100, כהווייתה. מיד לאחר האירוע, המתלוננת לא נתנה פרט כלשהו
24 בדבר זהות המתקשר. המתלוננת הכחישה פרטים אובייקטיביים, כדוגמת הגעתם של הילדים
25 הביתה במהלך השיחה.
- 26 אמנם, לא מצאתי כל היגיון בכך שהמתלוננת תעליל על הנאשם שתקף אותה בהיות ד. בביתה,
27 ואף תבצע שיחת טלפון למשטרה ממספר הטלפון של ד., ביודעה כי ד. אמור להימצא במעצר
28 בית. מכאן, שכאשר אני שוקלת את גרסתה של המתלוננת, אני נוטה לעמדה, כי המתלוננת
29 מסרה אמת בדבר אירוע התקיפה. אולם, הפערים בין התיאור שמסרה בדבר אירוע התקיפה,

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

- 1 לצד הספק שהתעורר בליבי באשר לתיאור זהות המתקשר ומה שאירע במהלך השיחה,
2 מעוררים ספק שאינו מאפשר להרשיע את הנאשם במיוחס לו על יסוד גרסתה של המתלוננת.
- 3 34. לקושי שנמצא לייחס מהימנות מלאה לגרסתה של המתלוננת, יש להוסיף את מחדל החקירה
4 שנמצא ביחס לבירור זהותם של הנוכחים במקום לאחר אירוע התקיפה. בירור זה נדרש, לא
5 רק לשם הבהרת זהות המתקשר למוקד 100, אלא גם להסרת אי הבהירות הנוגעת לאירועים.
6 ר. עצמה נחקרה רק לאחר חלוף כחודשיים מהאירוע. המתלוננת אמנם מסרה במשטרה, כי לא
7 היו נוכחים במקום, אולם ר. מסרה, שכאשר היא הגיעה למקום, היו שם אנשים נוספים. יתר
8 על כן, נוכחותם של אנשים נוספים עולה גם מתוך השיחה למוקד 100, שבה מוסר הדובר כי
9 היה עד לאירוע, ואף מתאר את האירוע עצמו. המשטרה נסתה אמנם לאתר את הדובר בשיחה,
10 אולם לא השקיעה בכך מאמץ של ממש (ת/4 ; ת/5). היעדר איתורם של עדי ראיה נוספים,
11 הותירה ספקות באשר לגרסתה של המתלוננת, שלמרבה הצער לא הוסרו.
- 12 35. יתר על כן, לא מצאתי פערים של ממש בין הודעתו של הנאשם במשטרה (ת/8) ובין עדותו בבית
13 המשפט, ולמעשה עיון מדוקדק בסיכומיה של התביעה מעלה, כי כלל לא העלתה טענות בדבר
14 מהימנותו של הנאשם. עוד יש לציין, כי לטענת הנאשם, שלפיה המתלוננת הגישה נגדו תלונות
15 רבות, נמצא תימוכין בגליון התלונות שהוגש לבית המשפט (ת/12). אמנם, בגין אחת התלונות
16 הוגש כתב אישום, אולם חמש תלונות אחרות נגנזו.
- 17 36. אמו ואביו של הנאשם למעשה לא תרמו באופן ממשי לקביעת הממצאים בתיק. אביו של
18 הנאשם כלל לא היה במקום בזמן האירוע הנטען, ואמו של הנאשם הודתה כי לא היתה יכולה
19 לראות את האירוע משום הזווית שבה עמדה מול השער. אמו של הנאשם גם לא תיארה את
20 האירוע שהנאשם עצמו הודה בו, שבמסגרתו יצאה המתלוננת בוכייה מביתה.
- 21 **סוף דבר**
- 22 37. התביעה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר ובמידה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם אכן תקף
23 את המתלוננת ביום 27.3.13.
- 24 38. לאור האמור, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק, מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.
25
26 **ניתנה והודעה היום כ"ג אלול תשע"ה, 07/09/2015 במעמד הנוכחים.**

אפרת פינק, שופטת

בית משפט השלום ברחובות

07 ספטמבר 2015

ת"פ 17284-08-13 מדינת ישראל נ' ר.

1

הוקלד על ידי טובה ממון

הלתיים סגורות